

T . C .
B A Ş B A K A N L I K
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : 31853594-101-1022 - 3878

23 / 5 / 2014

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığı'ncı hazırlanan ve Başkanlığınız arzı Bakanlar Kurulu'ncı 8/9/2014 tarihinde kararlaştırılan "176 Sayılı Maden İşyerlerinde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesinin Onaylanması Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Ahmet DAVUTOĞLU
Basbakan

EKİ :
1- Kanun Tasarısı
2- Gerekçe

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 756

**176 SAYILI MADEN İŞYERLERİİNDE GÜVENLİK VE SAĞLIK SÖZLEŞMESİNİN
ONAYLANMASININ UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- (1) Uluslararası Çalışma Örgütü Genel Konferansının 1995 yılında Cenevre'de yapılan 82. nci oturumunda kabul edilen, "176 Sayılı Maden İşyerlerinde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesi"nin onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

201f

Ahmet Davutoğlu

AHMET DAVUTOĞLU
BAŞBAKAN

<i>B. Arınc</i>	<i>A. Babacan</i>	<i>Y. Akdoğan</i>	<i>F. Tuncer</i>
B. ARINÇ Başbakan Yardımcısı	A. BABACAN Başbakan Yardımcısı	Y. AKDOĞAN Başbakan Yardımcısı	F. TUNCER M. ZEYTİLOĞLU Başbakan Yardımcısı V.
<i>B. Bozdağ</i>	<i>D. İslam</i>	<i>V. Bozkır</i>	<i>F. İşık</i>
B. BOZDAĞ Adalet Bakanı	A. İSLAM Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı	V. BOZKIR Avrupa Birliği Bakanı	F. İŞIK Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
<i>F. Çelik</i>	<i>I. Güllüce</i>	<i>M. Çavuşoğlu</i>	<i>N. Zeybekci</i>
F. ÇELİK Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	I. GÜLLÜCE Çevre ve Şehircilik Bakanı	M. ÇAVUŞOĞLU Dışişleri Bakanı	E. ZEYBEKÇİ Ekonomi Bakanı
<i>T. Yıldız</i>	<i>A. Ç. Kılıç</i>	<i>M. M. Eker</i>	<i>N. Canıklı</i>
T. YILDIZ Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	A. Ç. KILIÇ Gençlik ve Spor Bakanı	M. M. EKER Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı	N. CANİKLİ Gümrük ve Ticaret Bakanı
<i>E. Alak</i>	<i>C. Yılmaz</i>	<i>M. O. Çelik</i>	<i>M. Şimşek</i>
E. ALAK İçişleri Bakanı	C. YILMAZ Kalkınma Bakanı	M. O. ÇELİK Kültür ve Turizm Bakanı	M. ŞİMŞEK Maliye Bakanı
<i>N. Avcı</i>	<i>I. Yılmaz</i>	<i>M.eroğlu</i>	<i>M. M. Üvezzinoğlu</i>
N. AVCI Millî Eğitim Bakanı	I. YILMAZ Millî Savunma Bakanı	M.EROĞLU Orman ve Su İşleri Bakanı	M. MÜEZZİNOĞLU Sağlık Bakanı
<i>L. Elvan</i>			
L. ELVAN Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı			

Dosya No:

101-1022

1209

GEREKÇE

176 sayılı Maden İşyerlerinde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesi, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) 1995 yılında gerçekleştirilen 82'nci Uluslararası Çalışma Konferansı'nda kabul edilmiştir. 5 Haziran 1998 tarihinden bu yana yürürlükte olan Sözleşmeyi, halihazırda ILO'ya üye 185 ülkeden 29'u onaylamıştır.

Maden işyerleri ile ilgili uluslararası asgari standartları belirleyen bu Sözleşme, "Giriş" hariç, beş bölümden ve toplam 24 maddeden oluşmaktadır. Sözleşmenin ilgili bölmelerinde kapsam ve uygulama biçimleri, maden işyerlerinde önleyici ve koruyucu tedbirler, işçilerin ve işçi temsilcilerinin hak ve yükümlülükleri ile işverenin sorumluluklarına ilişkin hükümler yer almaktadır.

176 sayılı Sözleşme genel anlamda; üye ülkelerin ulusal koşullar ve uygulamayı göz önünde bulundurarak ve en fazla temsil yetkisini haiz ilgili işçi ve işveren kuruluşları temsilcileriyle istişare etmek suretiyle, özellikle Sözleşme hükümlerinde yer verilen önlemlere ilişkin olarak maden işyerlerinde güvenlik ve sağlığa ilişkin tutarlı politikalar oluşturulması ve bunların yürürlüğe konularak düzenli olarak gözden geçirilmesi yönünde taahhütte bulunmalarını gerektirmektedir.

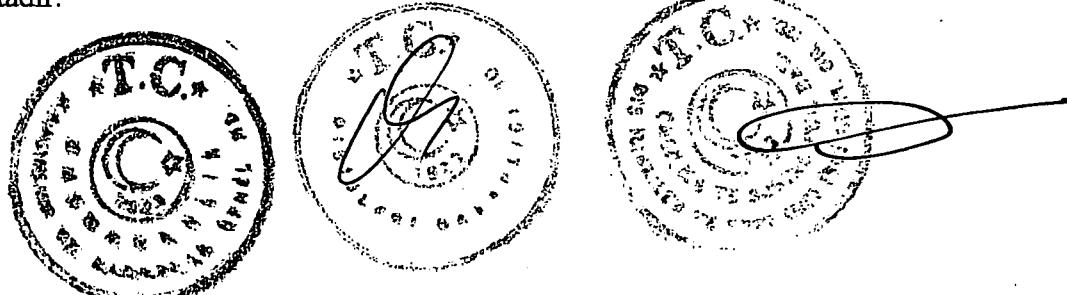
Maden işyerlerinde güvenlik ve sağlığa ilişkin risklerin ortadan kaldırılması veya en aza indirilmesine yönelik tedbirler alınması ve işçilerin güvenli bir ortamda çalışma haklarının sağlanması da yine bu Sözleşme ile işverenlere getirilen yükümlülükler arasındadır.

Mevcut durum itibarıyle maden sektörü, iş kazaları bakımından metal sektöründen hemen sonra ikinci sırada yer almaktadır. Maden sektöründe iş kazalarının azaltılması bakımından ülkelerin üretim potansiyeli, mevzuat yapıları ve güvenlik bilinci de büyük önem taşımaktadır. Ülkemizde madencilik sektöründe jeolojik etkenler nedeniyle yapısal olarak birtakım zorluklarla karşılaşılmaktadır. Bu zorlukların üstesinden gelinebilmesi için mevzuatta yapılacak düzenlemelerin yanı sıra teknoloji adaptasyonu ve güvenlik kültürünün yerleştirilmesi de oldukça önemlidir.

ILO'nun 176 sayılı "Maden İşyerlerinde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesi" Ülkemiz iş sağlığı ve güvenliği mevzuati ile genel olarak uyumlu olmakla birlikte bazı hususlarda farklılıklar içermektedir.

Ülkemiz, ILO'nun güvenlik ve sağlığa ilişkin sözleşmelerinden 1935 tarihli ve 45 sayılı "Yeraltı İşleri (kadınlar) Sözleşmesini, 1960 tarihli ve 115 sayılı "Radyasyona Karşı Korunma Sözleşmesini, 1965 tarihli ve 123 sayılı Asgari Yaş (Yeraltı İşleri) Sözleşmesini, 1981 tarihli ve 155 sayılı "Çalışanların Güvenliği ve Sağlığı Sözleşmesini, 2006 tarihli ve 187 sayılı "İş Sağlığı ve Güvenliğini Geliştirme Çerçeve Sözleşmesi" gibi sözleşmelerini onaylamış olup, bunların ülkemizdeki uygulamaları hakkında düzenli olarak, belirli aralıklarla ILO'ya rapor vermektedir.

1995 tarihli ve 176 sayılı "Maden İşyerlerinde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesi"nin onaylanması ile maden sektörü çalışanlarına uluslararası bir güvence daha kazandırılması amaçlanmaktadır.

176 SAYILI MADEN İŞYERLERİİNDE GÜVENLİK VE SAĞLIK SÖZLEŞMESİ, 1995

Kabul Tarihi : 22/6/1995

Yürürlüğe Giriş Tarihi : 5/6/1998

GİRİŞ

Uluslararası Çalışma Örgütü Genel Konferansı,

Uluslararası Çalışma Bürosu Yönetim Kurulu'nun daveti üzerine 6 Haziran 1995 tarihinde Cenevre'de yaptığı seksen ikinci oturumunda;

İlgili Uluslararası Çalışma Sözleşmelerini ve Tavsiye Kararlarını, özellikle de 1957 tarihli Zorla Çalıstırmanın Yasaklanması Sözleşmesini, 1960 tarihli Radyasyondan Korunma Sözleşmesini ve Tavsiye Kararını; 1963 tarihli Makinelerin Korunması Sözleşmesini ve Tavsiye Kararını; 1964 tarihli İş Kazaları Yardımları Sözleşmesini ve Tavsiye Kararını; 1965 tarihli Asgari Yaş (Yer altında çalışma) Sözleşmesini ve Tavsiye Kararını; 1965 tarihli Genç İşçilerin Sağlık Muayenesi (Yer altında çalışma) Sözleşmesini; 1977 tarihli Çalışma Ortamı (Hava Kirliliği, Gürültü, Titreşim) Sözleşmesini ve Tavsiye Kararını; 1981 tarihli İş Sağlığı ve Güvenliği Sözleşmesini ve Tavsiye Kararını; 1985 tarihli İş Sağlığı Hizmetleri Sözleşmesini ve Tavsiye Kararını; 1986 tarihli Asbest Sözleşmesini ve Tavsiye Kararını, 1988 tarihli İnşaat İşyerlerinde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesini ve Tavsiye Kararını; 1990 tarihli Kimyasal Maddeler Sözleşmesini ve Tavsiye Kararını ve 1993 tarihli Büyük Endüstriyel Kazaların Engellenmesi Sözleşmesini ve Tavsiye Kararını kaydederek;

İşçilerin maden endüstrisinde karşılaştıkları tehlikeler ve riskler ile ilgili sağlık ve güvenlik önlemlerinin hazırlanması ve uygulanması konusunda gerçek anlamda bilgilendirilme, eğitilme ve danışılma ihtiyacı ve hakkı olduğunu göz önünde bulundurarak ve

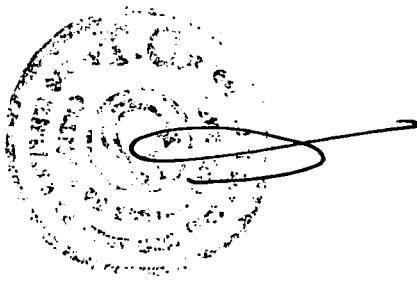
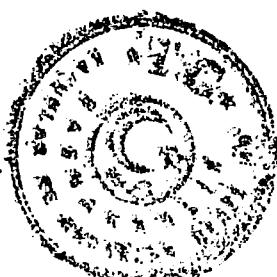
Madencilik faaliyetleri nedeniyle işçileri ve toplumu etkileyen ya da çevreye zarar veren her türlü felaket, yaralanma veya hastalık önlenmesinin arzu edilen bir durum olduğunu kabul ederek ve

Uluslararası Çalışma Örgütü, Dünya Sağlık Örgütü, Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı ve diğer ilgili kurumlar arasında işbirliğine duyulan ihtiyaç göz önüne alınarak ve bu kuruluşlar tarafından yayımlanan ilgili belgeleri, uygulama esaslarını, kanunları ve tüzükleri dikkate alarak ve

Oturum gündeminin dördüncü maddesi olan maden işyerlerinde güvenlik ve sağlık ile ilgili belirli tekliflerin kabul edilmesine karar verilmesiyle ve

Bu tekliflerin uluslararası sözleşme niteliğini alacağının kararlaştırılmasıyla;

Maden İşyerlerinde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesi olarak adlandırılan aşağıdaki resmi sözleşmeyi 1995 yılının 22 Haziran'ında kabul eder.

BİRİNCİ BÖLÜM

Tanımlar

MADDE 1- (1) Bu Sözleşmenin amaçları bakımından *maden işyeri* terimi:

a) Özellikle aşağıdaki faaliyetlerin gerçekleştirildiği yer altı veya yer üstünü:

(i) gaz ve petrol hariç, zeminin mekanik bozulmasını içeren minerallerin incelenmesini,

(ii) gaz ve petrol hariç, minerallerin çıkarılmasını,

(iii) çıkarılmış madenlerin, özellikle kırılması, öğütülmesi, yoğunlaştırılması veya yıklanması suretiyle hazırlamasını ve

b) Yukarıda a) bendinde bahsi geçen faaliyetlerle ilgili kullanılan her tür makineyi, ekipmanı, aksesuarı, tesisi, binayı ve mühendislik yapısını,

kapsar.

(2) Bu Sözleşmenin amaçları bakımından *işveren* terimi, bir maden işyerinde bir veya daha fazla kişi çalıştırın gerçek veya tüzel kişiyi ve duruma göre işletmeciyi, baş yükleniciyi, yükleniciyi veya alt yükleniciyi ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kapsam ve Uygulama Biçimleri

MADDE 2- (1) Bu Sözleşme bütün maden işyerlerine uygulanır.

(2) Sözleşmeyi onaylayan Üyenin yetkili makamı, en fazla temsil yetkisine sahip ilgili işçi ve işveren kuruluşları temsilcileriyle istişareden sonra;

a) Ulusal mevzuat ve uygulamalar gereğince maden işyerlerinde uygulanan koruma önlemleri, Sözleşme hükümlerinin tam uygulanmasından doğacak korumadan daha aşağı olmadığı takdirde, bazı maden işyeri kategorilerini Sözleşmeden veya Sözleşmenin bazı hükümlerinden muaf tutabilir;

b) Yukarıdaki (a) bendi uyarınca bazı maden işyeri kategorilerinin kapsam dışında bırakılması durumunda, bütün maden işyerlerini içeren aşamalı planlar yapılır.

(3) Sözleşmeyi onaylayan ve (2) (a) bendinde belirtilen imkândan yararlanan her Üye, Uluslararası Çalışma Örgütü Anayasasının 22. maddesi uyarınca, Sözleşmenin uygulanmasına ilişkin olarak verdiği raporlarında, kapsam dışı bırakılan maden işyeri kategorilerini ve kapsam dışı bırakılma sebeplerini belirtir.

MADDE 3- Üye, ulusal şartları ve uygulamayı göz önünde bulundurarak ve en fazla temsil yetkisine sahip ilgili işçi ve işveren kuruluşları temsilcileriyle istişareden sonra, özellikle Sözleşme hükümlerine işlerlik sağlayan önlemlerle ilgili olarak maden işyerlerinde güvenlik ve sağlık ile ilgili tutarlı bir politika oluşturur, yürürlüğe koyar ve düzenli olarak gözden geçirir.

MADDE 4- (1) Sözleşmenin uygulanmasını sağlayacak tedbirler ulusal mevzuatla belirlenir.

(2) Bu ulusal mevzuat, uygun olduğunda, yetkili makam tarafından belirlenecek;

a) Teknik standartlar, yönergeler veya uygulama kuralları veya

b) Ulusal uygulamaya uyumlu diğer yöntemler ile,
tamamlanır.

MADDE 5- (1) 4. üncü maddenin (1).inci fıkrasında belirtilen ulusal mevzuat, maden işyerlerindeki güvenlik ve sağlığı çeşitli açılardan izlemekle ve düzenlemekle görevli yetkili makamı tayin eder.

(2) Bu ulusal mevzuat;

a) Maden işyerlerindeki sağlık ve güvenlik gözetimini,

b) Maden işyerlerinin yetkili makam tarafından bu amaçla atanmış müfettişlerce denetlenmesini,

c) Ulusal mevzuatla tanımlanlığı şekli ile ölümcül veya ağır kaza halleri ile maden işyerlerindeki facialarda ve benzeri tehlikeli durumlarda yapılacak bildirim ve inceleme usullerini,

d) Ulusal mevzuatla tanımlanlığı şekli ile kazalar, meslek hastalıkları ve tehlikeli durumlarla ilgili istatistiklerin derlenmesini ve yayılmasını,

e) Madencilikle ilgili faaliyetleri, askiya alma veya sınırlandırmaya sebep olan durum düzelineye kadar güvenlik ve sağlık gereklisiyle yetkili makamın askiya alma veya sınırlandırma yetkisini ve

f) İşyerlerinde, işçilerin ve temsilcilerinin güvenlik ve sağlığa ilişkin hususlarda danışma ve alınacak önlemlere katılma haklarının uygulanmasını sağlamak bakımından etkin usullerin oluşturulmasını,

öngörür.

(3) Bu ulusal mevzuat, maden işyerlerindeki patlayıcıların ve fünyelerin imalatinın, depolanmasının, taşınmasının ve kullanılmasının yetkili ve uzman kişiler tarafından veya bu kişilerin doğrudan denetimi altında yürütülmesini öngörür.

(4) Bu ulusal mevzuat aşağıdakileri açıkça belirtir;

a) Maden işyerlerinde, kurtarma, ilk yardım ve uygun tıbbi hizmetler bakımından izlenecek talimatları,

b) Yer altı kömür maden işyerlerinde ve gerektiğinde, diğer yer altı maden işyerlerinde işçiler için yeterli bireysel kurtarıcı solunum cihazlarının sağlanması ve bunların sürekli bakımlı olarak bulundurulması yükümlülüğü,

c) Terk edilmiş maden işyerlerinde güvenlik ve sağlığa ilişkin risklerin ortadan kaldırılması veya asgari düzeye indirilmesi için uygulanacak koruyucu önlemleri,

d) Maden işlerinde kullanılmış tehlikeli maddelerin ve maden işyerlerindeki zararlı atıkların güvenli biçimde depolanmasını, taşınmasını ve imha edilmesini saglamayı öngören zorunlulukları ve

e) Gerektiğinde, yeterli sayıda tuvalet ve yıkamak, kıyafet değiştirmek ve yemek için yeterli tesislerin sağlanması ve bunların hijyenik koşullarda muhafaza edilmesi yükümlülüğü.

(5) Bu ulusal mevzuat, maden işyerinden sorumlu işverenin, faaliyete başlamadan önce ve önemli bir değişikliğin yapılması halinde, madene ilişkin çalışmalarla ilgili uygun planlar yapmasını ve bu planların düzenli aralıklarla güncellemesini ve maden sahasında bulundurmasını öngörür.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Maden İşyerinde Önleyici ve Koruyucu Tedbirler

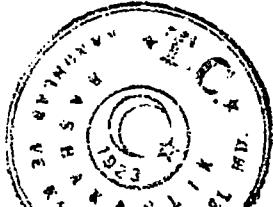
A. İşverenlerin sorumlulukları

MADDE 6- (1) İşveren, Sözleşmenin bu bölümünde öngörülen önleyici ve koruyucu önlemleri alarak, riskleri değerlendirir ve uygunluğu, uygulanabilirliği ve gerçekleştirilebilirliği ve aynı zamanda iyi uygulama olarak düşünülmesi göz önünde bulundurularak ve gerekli özen gösterilerek aşağıdaki öncelik sırasına göre gerekeni yapar;

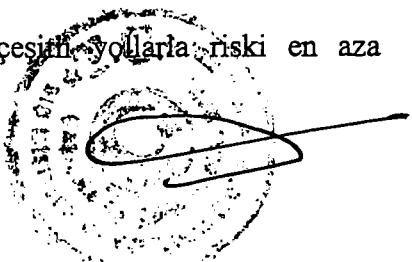
a) Riski ortadan kaldırmak,

b) Riski kaynağında kontrol etmek,

c) Güvenli çalışma sistemlerinin planlanması dâhil çeşitli yollarla riski en aza indirmek ve

92

d) Risk devam ettiği sürece, kişisel koruyucu donanımının kullanımını sağlamak.

MADDE 7- (1) İşverenler, denetimleri altındaki maden işyerlerinde güvenlik ve sağlığa yönelik riskleri ortadan kaldırmak ya da asgari düzeye indirmek için gerekli bütün önlemleri almakla ve özellikle aşağıda belirtilen hususları gözetlemekle sorumludur:

a) Güvenli işletim ve sağlıklı bir çalışma ortamı koşullarının sağlanması için maden işyerinin iletişim sistemi dahil elektrik, mekanik ve diğer ekipmanla donatılması, tasarılanması, inşa edilmesinin sağlanması.

b) Maden işyeri faaliyetinin işçilerine yerilen işleri, kendilerinin ya da başkalarının güvenlik ve sağlığını tehlkiye atmayacak şekilde yapmalarına uygun olacak şekilde başlatılması, işletilmesi, sürdürülmesi ve durdurulması.

c) Kişilerin işleri nedeniyle, gittikleri yerlerde zeminin sağlamlığını korumak için önlemlerin alınması.

d) Mümkün olduğu takdirde, yer altındaki her çalışma mahalli için her biri ayrı bir yolla yeryüzüne çıkan iki çıkış bulundurulması.

e) İşçilerin maruz kalabilecekleri çeşitli tehlikelerin tanımlanması ve seviyelerinin değerlendirilmesi için çalışma ortamının izlenmesi, değerlendirilmesi ve düzenli denetimin yapılması.

f) Girişe izin verilen yer altındaki bütün çalışma mahallerinde yeterli havalandırmanın sağlanması.

g) Bir takım tehlikelere açık bölgeler için güvenli bir çalışma sisteminin oluşturulmasını ve işçilerin korunmasını sağlamak için bir işletim planının ve usullerinin hazırlanması ve uygulanması.

h) Yangın ve patlamaların başlamasının ve yayılmasının önlenmesi, tespit edilmesi ve mücadele edilmesi amacıyla maden işlerine özgü uygun önlem ve tedbir alınması.

i) İşçilerin güvenliği ve sağlığı açısından ciddi bir tehlike ortaya çıktığında, faaliyetlerin durdurulmasının ve işçilerin güvenli bir yere tahliye edilmesinin sağlanması.

MADDE 8- (1) İşveren, makul surette öngörelebilir endüstriyel ve doğal felaketlere karşı her maden işyerine özgü bir acil durum eylem planı hazırlar.

MADDE 9- (1) İşçiler fiziksel, kimyasal ve biyolojik tehlikelere maruz kaldıkları takdirde işveren;

a) İşçileri, yaptıkları işle ilgili tehlikeler, sağlığa ilişkin taşıdığı riskler ve uygulanabilecek önleyici ve koruyucu önlemler hakkında anlaşılabilir bir biçimde bilgilendirir.

b) Bu maruz kalma sonucunda doğacak riskleri ortadan kaldırmak veya en azı indirmek için uygun önlemleri alır.

c) Kazaya veya sağlığa zarar verme riskine ve özellikle de zararlı koşullara maruz kalmaya karşı yeterli korumanın diğer yollarla sağlanamadığı durumlarda, işçilere, ücretsiz olarak, uygun koruyucu donanımı, gerekli giysileri ve ulusal mevzuatla belirlenen diğer olanakları sunar ve bunların bakımını sağlar ve

d) İşyerinde yaralanan veya hastalanın işçilere ilk yardımını, bu işçilerin işyerinden uygun bir şekilde naklini ve makul tıbbi tesislere erişimini sağlar.

MADDE 10- (1) İşveren;

a) İşçilere, herhangi bir maliyet getirmeksiz, güvenlik ve sağılıkla ilgili konularda ve kendilerine verilen işlerle ilgili olarak yeterli eğitim ve yeniden eğitim programları ile anlaşılabilir talimatların verilmesini,

b) Ulusal mevzuata uygun olarak, maden işyerinin, vardiya esnasında, güvenli bir şekilde faaliyetini sürdürübilmesi için her vardiya süresince uygun bir gözetim ve denetimin yapılmasını,

c) Yer altında bulunan bütün kişilerin isimleri ile bunların bulundukları muhtemel mahallin her an doğru olarak bilinmesini sağlayacak bir sistemin oluşturulmasını,

d) Ulusal mevzuatla tanımlanmış bütün kazaların ve tehlikeli durumların araştırılmasını ve çözüm bulmak için uygun önlemlerin alınmasını ve

e) Yetkili makamın talebi üzerine, ulusal mevzuata uygun olarak, kazalar ve tehlikeli durumlar hakkında bir raporun hazırlanmasını,

sağlar.

MADDE 11- (1) İşveren, iş sağlığının temel ilkelerine dayanarak ve ulusal mevzuata uygun olarak gerçekleştirilen maden işlerine özgü sağılıkla ilgili tehlikelere maruz kalan işçilerin düzenli sağlık kontrollerinin yapılmasını sağlar.

MADDE 12- (1) İki ya da daha çok işverenin aynı maden işyerinde faaliyet gösterdiği durumlarda, maden işyerinden sorumlu işveren, işçilerin güvenlik ve sağılıklarıyla ilgili bütün önlemlerin uygulanmasını koordine eder ve işlemlerin güvenilirliğinden öncelikli olarak sorumlu tutulur. Bu durum, bireysel işverenleri işçilerinin güvenlik ve sağılıklarına ilişkin bütün önlemlerin uygulanması yükümlülüğünden kurtarmaz.

B. İşçilerin ve temsilcilerinin hak ve yükümlülükleri

MADDE 13- (1) 4 üncü maddede bahsi geçen ulusal mevzuat uyarınca, işçiler aşağıdaki haklara sahiptir;

a) Kazaları, tehlikeli durumları ve tehlikeleri işverene ve yetkili makama bildirmek,

b) Güvenlik ve sağılıkla ilgili endişe teşkil eden bir durum oluştuğunda, işveren ve yetkili makam tarafından yürütülecek inceleme ve denetimlerin yapılmasını talep etmek ve bunların sonuçlarını elde etmek,

c) İşyerinde işçilerin güvenlik ve sağılıklarına zarar verebilecek tehlikeleri bilmek ve bunlar hakkında bilgilendirilmek,

d) Kendi güvenlik ve sağılıklarına ilişkin olarak işveren veya yetkili makamın sahip olduğu bilgileri elde etmek,

e) Kendi güvenlik ve sağılıkları için ciddi bir tehlike oluşturan bir durumun mevcut olduğunu gösteren makul bir gerekçenin olması halinde, maden işyerinden tamamen uzaklaşmak,

f) Güvenlik ve sağlık temsilcilerini birlikte seçmek.

(2) Yukarıda (1) inci fikranın (f) bendinde bahsi geçen güvenlik ve sağlık temsilcileri, ulusal mevzuata uygun olarak, aşağıda belirtilen haklara sahiptir;

a) Duruma göre, yukarıda (1) inci fikrada belirtilen hakların kullanılması da dâhil işyerinde güvenlik ve sağlığı ilgilendiren bütün konularda işçileri temsil etmek,

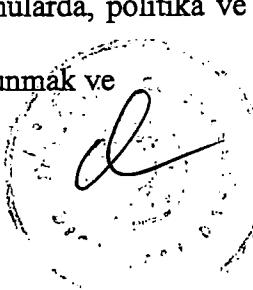
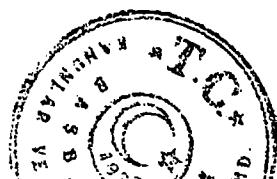
b) (i) işyerinde işveren ve yetkili makam tarafından yürütülen denetim ve incelemelere katılmak ve

(ii) güvenlik ve sağlık ile ilgili konuları izlemek ve araştırmak,

c) Danışmanlara ve bağımsız uzmanlara başvurmak,

d) Güvenlik ve sağılıkla ilgili konularda, politika ve usuller de dâhil, yeri geldiğinde işverenle istişarede bulunmak,

e) Yetkili makamla istişarede bulunmak ve

f) Seçildikleri sektör ile ilgili kaza ve tehlikeli durumların bildirimlerini almak.

(3) Yukarıda (1)inci ve (2)nci fıkralarda bahsi geçen hakların uygulanmasına yönelik usuller;

a) Ulusal mevzuatla ve

b) İşverenler ve işçiler ve onların temsilcileri arasında yapılacak istişare, ile belirlenir.

(4) Ulusal mevzuat, yukarıdaki (1)inci ve (2)nci fıkralarda bahsi geçen hakların ayırmıcılık ya da misilleme yapılmaksızın kullanılabilmesini sağlar.

MADDE 14- (1) Ulusal mevzuat, aldıkları eğitime uygun olarak, işçiler için aşağıdaki yükümlülükleri öngörür;

a) Güvenlik ve sağlıkla ilgili belirlenen önlemlere uymak,

b) Kendilerini korumak için kendilerine verilmiş olan araçları, koruyucu kıyafetleri ve ekipmanları gereği gibi kullanmaları dâhil kendi güvenliği ve sağlığı ile işyerindeki kendi eylem ve hatalarından etkilenebilecek diğer kişilerin güvenlik ve sağlığını korumaya özen göstermek,

c) Kendi başlarına uygun bir şekilde çözemedikleri ve kendilerinin veya başka kişilerin güvenliği ve sağlığı için risk teşkil edeceğini düşündükleri herhangi bir durumda en yakın amırlerini gecikmesizin bilgilendirmek ve

d) Sözleşme gereğince işverenin yükümlülüğünde olan görev ve sorumluluklarının yerine getirilmesini sağlamak için işverenle işbirliği yapmak.

C. İşbirliği

MADDE 15- (1) Ulusal mevzuata uygun olarak, maden işyerlerinde güvenlik ve sağlığı iyileştirmek için işverenler, işçiler ve onların temsilcileri arasında işbirliğini teşvik edici önlemler almır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Uygulama

MADDE 16- (1) Üye;

a) Sözleşme hükümlerinin fiilen uygulanmasını sağlamak için uygun ceza ve iyileştirici önlemler dâhil, gerekli tüm önlemleri alır.

b) Sözleşme gereğince alınacak önlemlerin uygulanmasını kontrol etmek için uygun denetim hizmetlerini sağlar ve görevlerini yerine getirmeleri için bu hizmetleri gerekli kaynaklarla donatır.

BEŞİNCİ BÖLÜM Son Hükümler

MADDE 17- (1) Bu Sözleşmenin resmi onay belgeleri, tescil edilmek üzere, Uluslararası Çalışma Bürosu Genel Müdüriye ilettilir.

MADDE 18- (1) Bu Sözleşme, Uluslararası Çalışma Bürosu Genel Müdürü tarafından sadece onay belgeleri tescil edilmiş olan Uluslararası Çalışma Örgütü Üyeleri bakımından bağlayıcıdır.

(2) Bu Sözleşme, iki Üyenin onayının Genel Müdür tarafından tescil edildiği tarihten itibaren on iki ay sonra yürürlüğe girer.

(3) Bu Sözleşme, daha sonra, onu onaylayan her Üye için onama belgesinin tescil edildiği tarihten itibaren on iki ay sonra yürürlüğe girer.

MADDE 19- (1) Bu Sözleşmeyi onaylamış bulunan Üye, Sözleşmenin ilk yürürlüğe girdiği tarihten itibaren on yıllık bir süre geçtikten sonra, Uluslararası Çalışma Bürosu Genel Müdüriye tescil edilmek üzere göndereceği bir ihbarname ile Sözleşmeyi feshedebilir. Bu fesih, tescil tarihinden ancak bir yıl sonra geçerli olur.

(2) Bu Sözleşmeyi onaylayan ve yukarıdaki paragrafta belirtilen on yıllık sürenin bitimini müteakip bir yıllık süre zarfında bu madde ile öngörülen fesih hakkını kullanmayan her Üye, on yıllık yeni bir döneme tabi olur ve bu sürenin bitiminde, bu maddede öngörülen şartlarda her on yıllık dönemin sonunda bu Sözleşmeyi feshedebilir.

MADDE 20- (1) Uluslararası Çalışma Bürosu Genel Müdürü, Uluslararası Çalışma Örgütü Üyeleri tarafından kendisine bildirilen bütün onama ve fesihlerin tescil edildiğini Örgütün bütün Üyelerine bildirir.

(2) Genel Müdür, kendisine bildirilen ikinci onama belgesinin tescil edildiğini Örgüt Üyelerine bildirirken, bu Sözleşmenin yürürlüğe giriş tarihine Örgüt Üyelerinin dikkatini çeker.

MADDE 21- (1) Uluslararası Çalışma Bürosu Genel Müdürü, yukarıdaki maddelere uygun olarak kaydettiği bütün onay ve fesihlerle ilgili tüm bilgileri, tescil için, Birleşmiş Milletler Antlaşmasının 102 nci maddesi uyarınca Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine iletir.

MADDE 22- (1) Uluslararası Çalışma Örgütü Yönetim Kurulu, gerekli görmesi halinde, bu Sözleşmenin işleyişi hakkında Genel Konferansa rapor sunar, Sözleşmenin tamamının ya da bir kısmının gözden geçirilmesi hususunun Konferans gündemine alınmasının yerinde olup olmayacağına değerlendirir.

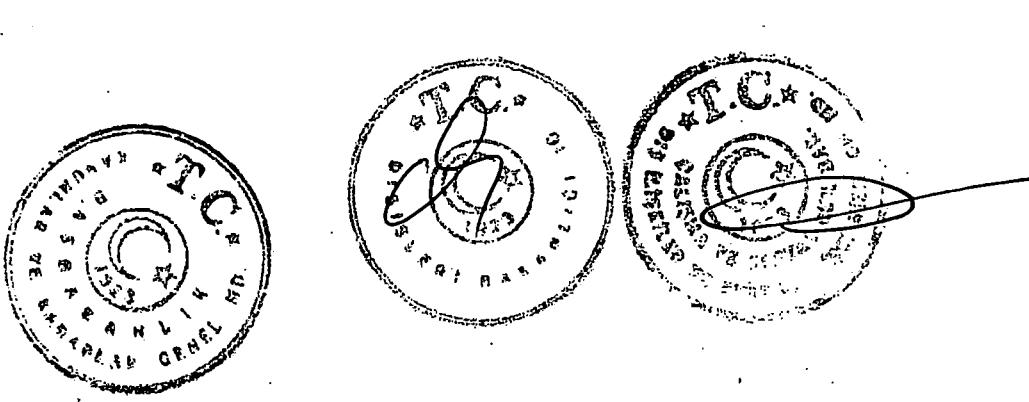
MADDE 23- (1) Konferans, bu Sözleşmeyi tamamen veya kısmen değiştiren yeni bir sözleşmeyi kabul etmesi halinde ve yeni sözleşme aksini öngörmekçe:

a) Değişiklik yapan yeni sözleşmenin bir Üye tarafından onaylanması, yukarıdaki 19 uncu maddeye rağmen, değişiklik yapan yeni sözleşmenin yürürlüğe girmesi şartı ile bu Sözleşmenin otomatik olarak feshi anlamına gelir.

b) Değişiklik yapan yeni sözleşmenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bu Sözleşme Üyelerin onayına kapatılır.

(2) Bu Sözleşme, onaylayan Üyeler için ve değişiklik yapan yeni sözleşmeyi onaylamayan Üyeler için mevcut şekli ve içeriği ile yürürlükte kalmaya devam eder.

MADDE 24- (1) Bu Sözleşmenin İngilizce ve Fransızca metinleri aynı şekilde geçerlidir.

C176 - Safety and Health in Mines Convention, 1995 (No. 176)

Adoption: 22 Jun 1995

Entry into force: 05 Jun 1998

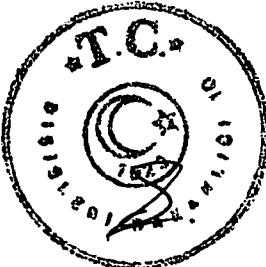
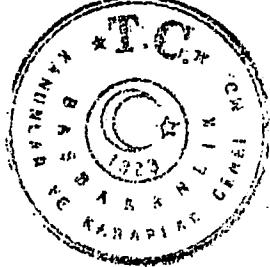
Preamble

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighty-Second Session on 6 June 1995, and

Noting the relevant International Labour Conventions and Recommendations and, in particular, the Abolition of Forced Labour Convention, 1957; the Radiation Protection Convention and Recommendation, 1960; the Guarding of Machinery Convention and Recommendation, 1963; the Employment Injury Benefits Convention and Recommendation, 1964; the Minimum Age (Underground Work) Convention and Recommendation, 1965; the Medical Examination of Young Persons (Underground Work) Convention, 1965; the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention and Recommendation, 1977; the Occupational Safety and Health Convention and Recommendation, 1981; the Occupational Health Services Convention and Recommendation, 1985; the Asbestos Convention and Recommendation, 1986; the Safety and Health in Construction Convention and Recommendation, 1988; the Chemicals Convention and Recommendation, 1990; and the Prevention of Major Industrial Accidents Convention and Recommendation, 1993, and

Considering that workers have a need for, and a right to, information, training and genuine consultation on and participation in the preparation and implementation of safety and health measures concerning the hazards and risks they face in the mining industry, and

Recognizing that it is desirable to prevent any fatalities, injuries or ill health affecting workers or members of the public, or damage to the environment arising from mining operations, and

Having regard to the need for cooperation between the International Labour Organization, the World Health Organization, the International Atomic Energy Agency and other relevant institutions and noting the relevant instruments, codes of practice, codes and guidelines issued by these organizations, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to safety and health in mines, which is the fourth item on the agenda of the session, and

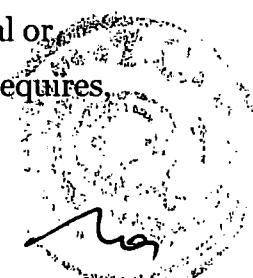
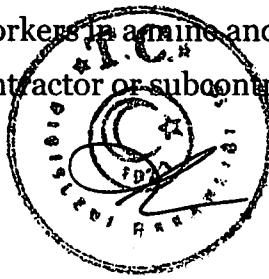
Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this twenty-second day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-five the following Convention, which may be cited as the Safety and Health in Mines Convention, 1995:

PART I. DEFINITIONS

Article 1

- 1. For the purpose of this Convention, the term **mine** covers -
 - (a) surface or underground sites where the following activities, in particular, take place:
 - (i) exploration for minerals, excluding oil and gas, that involves the mechanical disturbance of the ground;
 - (ii) extraction of minerals, excluding oil and gas;
 - (iii) preparation, including crushing, grinding, concentration or washing of the extracted material; and
 - (b) all machinery, equipment, appliances, plant, buildings and civil engineering structures used in conjunction with the activities referred to in (a) above.
- 2. For the purpose of this Convention, the term **employer** means any physical or legal person who employs one or more workers in a mine and, as the context requires, the operator, the principal contractor, contractor or subcontractor.

PART II. SCOPE AND MEANS OF APPLICATION

Article 2

- 1. This Convention applies to all mines.
- 2. After consultations with the most representative organizations of employers and workers concerned, the competent authority of a Member which ratifies the Convention:
 - (a) may exclude certain categories of mines from the application of the Convention, or certain provisions thereof, if the overall protection afforded at these mines under national law and practice is not inferior to that which would result from the full application of the provisions of the Convention;
 - (b) shall, in the case of exclusion of certain categories of mines pursuant to clause (a) above, make plans for progressively covering all mines.
- 3. A Member which ratifies the Convention and avails itself of the possibility afforded in paragraph 2(a) above shall indicate, in its reports on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organization, any particular category of mines thus excluded and the reasons for the exclusion.

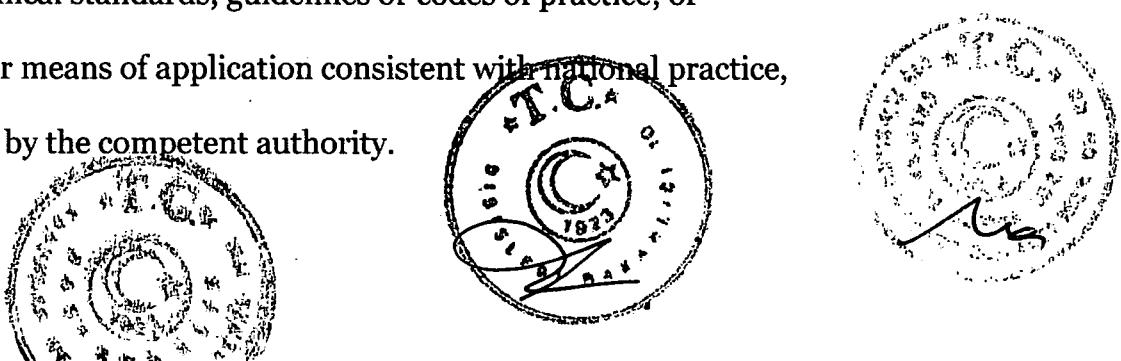
Article 3

In the light of national conditions and practice and after consultations with the most representative organizations of employers and workers concerned, the Member shall formulate, carry out and periodically review a coherent policy on safety and health in mines, particularly with regard to the measures to give effect to the provisions of the Convention.

Article 4

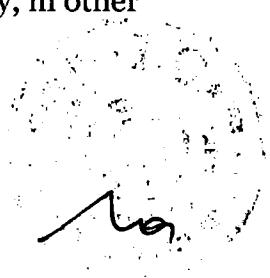
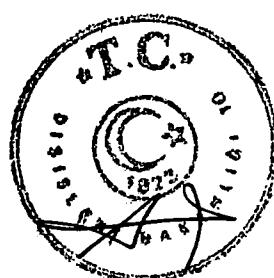
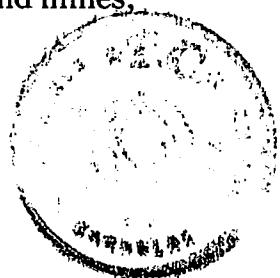
- 1. The measures for ensuring application of the Convention shall be prescribed by national laws and regulations.
- 2. Where appropriate, these national laws and regulations shall be supplemented by:
 - (a) technical standards, guidelines or codes of practice; or
 - (b) other means of application consistent with national practice,

as identified by the competent authority.

Article 5

- 1. National laws and regulations pursuant to Article 4, paragraph 1, shall designate the competent authority that is to monitor and regulate the various aspects of safety and health in mines.
- 2. Such national laws and regulations shall provide for:
 - (a) the supervision of safety and health in mines;
 - (b) the inspection of mines by inspectors designated for the purpose by the competent authority;
 - (c) the procedures for reporting and investigating fatal and serious accidents, dangerous occurrences and mine disasters, each as defined by national laws or regulations;
 - (d) the compilation and publication of statistics on accidents, occupational diseases and dangerous occurrences, each as defined by national laws or regulations;
 - (e) the power of the competent authority to suspend or restrict mining activities on safety and health grounds, until the condition giving rise to the suspension or restriction has been corrected; and
 - (f) the establishment of effective procedures to ensure the implementation of the rights of workers and their representatives to be consulted on matters and to participate in measures relating to safety and health at the workplace.
- 3. Such national laws and regulations shall provide that the manufacture, storage, transport and use of explosives and initiating devices at the mine shall be carried out by or under the direct supervision of competent and authorized persons.
- 4. Such national laws and regulations shall specify:
 - (a) requirements relating to mine rescue, first aid and appropriate medical facilities;
 - (b) an obligation to provide and maintain adequate self-rescue respiratory devices for workers in underground coal mines and, where necessary, in other underground mines;

- (c) protective measures to secure abandoned mine workings so as to eliminate or minimize risks to safety and health;
 - (d) requirements for the safe storage, transportation and disposal of hazardous substances used in the mining process and waste produced at the mine; and
 - (e) where appropriate, an obligation to supply sufficient sanitary conveniences and facilities to wash, change and eat, and to maintain them in hygienic condition.
- 5. Such national laws and regulations shall provide that the employer in charge of the mine shall ensure that appropriate plans of workings are prepared before the start of operation and, in the event of any significant modification, that such plans are brought up to date periodically and kept available at the mine site.

PART III. PREVENTIVE AND PROTECTIVE MEASURES AT THE MINE

A. RESPONSIBILITIES OF EMPLOYERS

Article 6

In taking preventive and protective measures under this Part of the Convention the employer shall assess the risk and deal with it in the following order of priority:

- (a) eliminate the risk;
- (b) control the risk at source;
- (c) minimize the risk by means that include the design of safe work systems; and
- (d) in so far as the risk remains, provide for the use of personal protective equipment,

having regard to what is reasonable, practicable and feasible, and to good practice and the exercise of due diligence.

Article 7

Employers shall take all necessary measures to eliminate or minimize the risks to safety and health in mines under their control, and in particular:

- (a) ensure that the mine is designed, constructed and provided with electrical, mechanical and other equipment, including a communication system, to provide conditions for safe operation and a healthy working environment;

- (b) ensure that the mine is commissioned, operated, maintained and decommissioned in such a way that workers can perform the work assigned to them without endangering their safety and health or that of other persons;
- (c) take steps to maintain the stability of the ground in areas to which persons have access in the context of their work;
- (d) whenever practicable, provide, from every underground workplace, two exits, each of which is connected to separate means of egress to the surface;
- (e) ensure the monitoring, assessment and regular inspection of the working environment to identify the various hazards to which the workers may be exposed and to assess their level of exposure;
- (f) ensure adequate ventilation for all underground workings to which access is permitted;
- (g) in respect of zones susceptible to particular hazards, draw up and implement an operating plan and procedures to ensure a safe system of work and the protection of workers;
- (h) take measures and precautions appropriate to the nature of a mine operation to prevent, detect and combat the start and spread of fires and explosions; and
- (i) ensure that when there is serious danger to the safety and health of workers, operations are stopped and workers are evacuated to a safe location.

Article 8

The employer shall prepare an emergency response plan, specific to each mine, for reasonably foreseeable industrial and natural disasters.

Article 9

Where workers are exposed to physical, chemical or biological hazards the employer shall:

- (a) inform the workers, in a comprehensible manner, of the hazards associated with their work, the health risks involved and relevant preventive and protective measures;
- (b) take appropriate measures to eliminate or minimize the risks resulting from exposure to those hazards;

- (c) where adequate protection against risk of accident or injury to health including exposure to adverse conditions cannot be ensured by other means, provide and maintain at no cost to the worker suitable protective equipment, clothing as necessary and other facilities defined by national laws or regulations; and
- (d) provide workers who have suffered from an injury or illness at the workplace with first aid, appropriate transportation from the workplace and access to appropriate medical facilities.

Article 10

The employer shall ensure that:

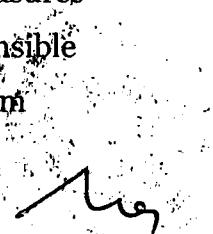
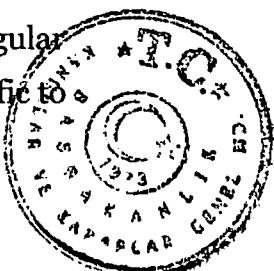
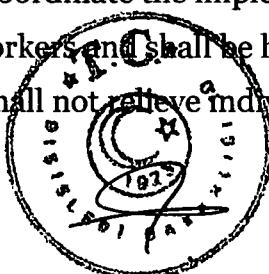
- (a) adequate training and retraining programmes and comprehensible instructions are provided for workers, at no cost to them, on safety and health matters as well as on the work assigned;
- (b) in accordance with national laws and regulations, adequate supervision and control are provided on each shift to secure the safe operation of the mine;
- (c) a system is established so that the names of all persons who are underground can be accurately known at any time, as well as their probable location;
- (d) all accidents and dangerous occurrences, as defined by national laws or regulations, are investigated and appropriate remedial action is taken; and
- (e) a report, as specified by national laws and regulations, is made to the competent authority on accidents and dangerous occurrences.

Article 11

On the basis of general principles of occupational health and in accordance with national laws and regulations, the employer shall ensure the provision of regular health surveillance of workers exposed to occupational health hazards specific to mining.

Article 12

Whenever two or more employers undertake activities at the same mine, the employer in charge of the mine shall coordinate the implementation of all measures concerning the safety and health of workers and shall be held primarily responsible for the safety of the operations. This shall not relieve individual employers from

responsibility for the implementation of all measures concerning the safety and health of their workers.

B. RIGHTS AND DUTIES OF WORKERS AND THEIR REPRESENTATIVES

Article 13

- 1. Under the national laws and regulations referred to in Article 4, workers shall have the following rights:
 - (a) to report accidents, dangerous occurrences and hazards to the employer and to the competent authority;
 - (b) to request and obtain, where there is cause for concern on safety and health grounds, inspections and investigations to be conducted by the employer and the competent authority;
 - (c) to know and be informed of workplace hazards that may affect their safety or health;
 - (d) to obtain information relevant to their safety or health, held by the employer or the competent authority;
 - (e) to remove themselves from any location at the mine when circumstances arise which appear, with reasonable justification, to pose a serious danger to their safety or health; and
 - (f) to collectively select safety and health representatives.
- 2. The safety and health representatives referred to in paragraph 1(f) above shall, in accordance with national laws and regulations, have the following rights:
 - (a) to represent workers on all aspects of workplace safety and health, including where applicable, the exercise of the rights provided in paragraph 1 above;
 - (b) to:
 - (i) participate in inspections and investigations conducted by the employer and by the competent authority at the workplace; and
 - (ii) monitor and investigate safety and health matters;
 - (c) to have recourse to advisers and independent experts;

- (d) to consult with the employer in a timely fashion on safety and health matters, including policies and procedures;
 - (e) to consult with the competent authority; and
 - (f) to receive, relevant to the area for which they have been selected, notice of accidents and dangerous occurrences.
- 3. Procedures for the exercise of the rights referred to in paragraphs 1 and 2 above shall be specified:
- (a) by national laws and regulations; and
 - (b) through consultations between employers and workers and their representatives.
- 4. National laws and regulations shall ensure that the rights referred to in paragraphs 1 and 2 above can be exercised without discrimination or retaliation.

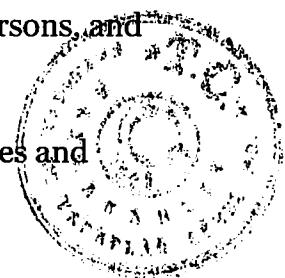
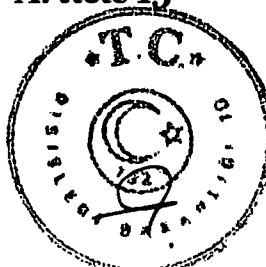
Article 14

Under national laws and regulations, workers shall have the duty, in accordance with their training:

- (a) to comply with prescribed safety and health measures;
- (b) to take reasonable care for their own safety and health and that of other persons who may be affected by their acts or omissions at work, including the proper care and use of protective clothing, facilities and equipment placed at their disposal for this purpose;
- (c) to report forthwith to their immediate supervisor any situation which they believe could present a risk to their safety or health or that of other persons, and which they cannot properly deal with themselves; and
- (d) to cooperate with the employer to permit compliance with the duties and responsibilities placed on the employer pursuant to the Convention.

C. COOPERATION

Article 15

Measures shall be taken, in accordance with national laws and regulations, to encourage cooperation between employers and workers and their representatives to promote safety and health in mines.

PART IV. IMPLEMENTATION

Article 16

The Member shall:

- (a) take all necessary measures, including the provision of appropriate penalties and corrective measures, to ensure the effective enforcement of the provisions of the Convention; and
- (b) provide appropriate inspection services to supervise the application of the measures to be taken in pursuance of the Convention and provide these services with the resources necessary for the accomplishment of their tasks.

PART V. FINAL PROVISIONS

Article 17

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 18

- 1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.
- 2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
- 3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 19

- 1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

- 2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 20

- 1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated by the Members of the Organization.
- 2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 21

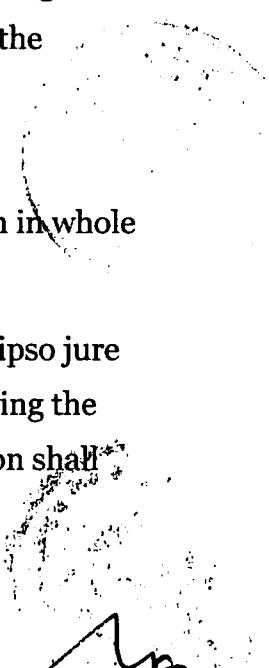
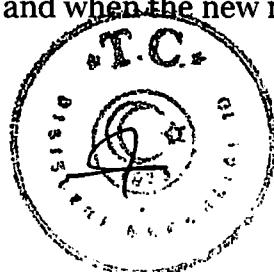
The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 22

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 23

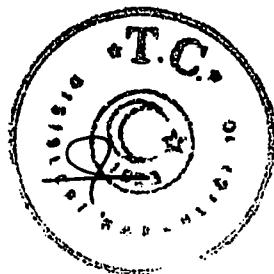
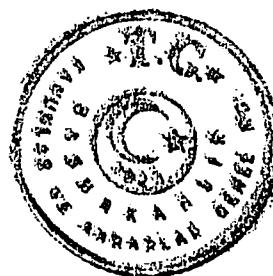
- 1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides -
 - (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 19 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.
- 2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 24

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

C176 - Convention (n° 176) sur la sécurité et la santé dans les mines, 1995

Adoption: 22 juin 1995

Entrée en vigueur: 05 juin 1998)

Préambule

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du travail, et s'y étant réunie le 6 juin 1995 en sa quatre-vingt-deuxième session;

Notant les conventions et recommandations internationales du travail pertinentes, en particulier la convention sur l'abolition du travail forcé, 1957; la convention et la recommandation sur la protection contre les radiations, 1960; la convention et la recommandation sur la protection des machines, 1963; la convention et la recommandation concernant les prestations en cas d'accidents du travail et de maladies professionnelles, 1964; la convention et la recommandation sur l'âge minimum (travaux souterrains), 1965; la convention sur l'examen médical des adolescents (travaux souterrains), 1965; la convention et la recommandation sur le milieu de travail (pollution de l'air, bruit et vibrations), 1977; la convention et la recommandation sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981; la convention et la recommandation sur les services de santé au travail, 1985; la convention et la recommandation sur l'amianté, 1986; la convention et la recommandation sur la sécurité et la santé dans la construction, 1988; la convention et la recommandation sur les produits chimiques, 1990, ainsi que la convention et la recommandation sur la prévention des accidents industriels majeurs, 1993;

Considérant le besoin et le droit que les travailleurs ont d'être informés, formés et consultés de manière effective, ainsi que de participer à la préparation et la mise en œuvre de mesures relatives à la sécurité et à la santé au sujet des dangers et des risques auxquels ils sont exposés dans l'industrie minière;

Reconnaissant qu'il est souhaitable de prévenir tout accident mortel, lésion ou atteinte à la santé que pourraient subir les travailleurs ou la population, ainsi que les dommages à l'environnement, qui pourraient résulter de l'exploitation minière;

Tenant compte de la nécessité d'une coopération entre l'Organisation internationale du Travail, l'Organisation mondiale de la santé, l'Agence internationale de l'énergie atomique et les autres institutions compétentes, et notant les instruments, recueils de directives pratiques, codes et directives pertinents publiés par ces organisations;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la sécurité et à la santé dans les mines, question qui constitue le quatrième point de l'ordre du jour de la session;

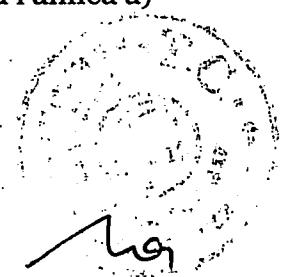
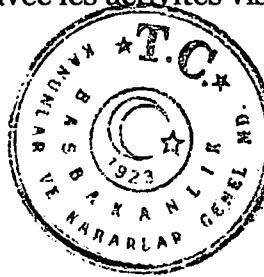
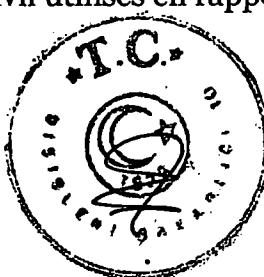
Après avoir décidé que ces propositions prendront la forme d'une convention internationale,

adopte, ce vingt-deuxième jour de juin mil neuf cent quatre-vingtquinze, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur la sécurité et la santé dans les mines, 1995.

PARTIE I. DÉFINITIONS

Article 1

- 1. Aux fins de la présente convention, le terme **mine** comprend:
 - (a) tout site à ciel ouvert ou souterrain où se déroulent notamment les activités suivantes:
 - (i) l'exploration de minéraux, à l'exception du pétrole et du gaz, qui implique une altération mécanique du terrain;
 - (ii) l'extraction de minéraux, à l'exception du pétrole et du gaz;
 - (iii) la préparation des matériaux extraits, notamment le concassage, le broyage, la concentration ou le lavage;
 - (b) l'ensemble des machines, équipements, accessoires, installations, bâtiments et structures de génie civil utilisés en rapport avec les activités visées à l'alinéa a) ci-dessus.

- 2. Aux fins de la présente convention, le terme **employeur** désigne toute personne physique ou morale qui emploie un ou plusieurs travailleurs dans une mine, ainsi que, si le contexte l'implique, l'exploitant, l'entrepreneur principal, l'entrepreneur ou le sous-traitant.

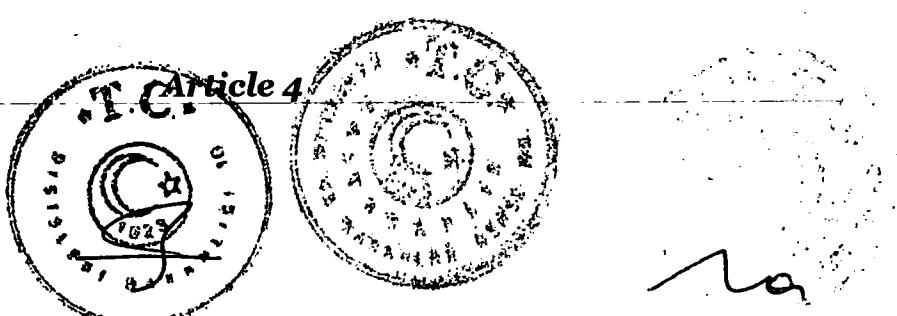
PARTIE II. CHAMP ET MODALITÉS D'APPLICATION

Article 2

- 1. La présente convention s'applique à toutes les mines.
- 2. Après consultation avec les organisations les plus représentatives d'employeurs et de travailleurs intéressées, l'autorité compétente d'un Membre qui ratifie la convention,
 - (a) pourra exclure certaines catégories de mines de l'application de la convention ou de certaines de ses dispositions si, dans son ensemble, la protection accordée en vertu de la législation et de la pratique nationales n'y est pas inférieure à celle qui résulterait de l'application intégrale des dispositions de la convention;
 - (b) devra, au cas où certaines catégories de mines font l'objet d'exclusions en vertu de l'alinéa a) ci-dessus, établir des plans en vue de couvrir progressivement l'ensemble des mines.
- 3. Tout Membre qui ratifie la présente convention et se prévaut de la possibilité offerte au paragraphe 2 a) ci-dessus devra indiquer, dans les rapports sur l'application de la convention présentés en vertu de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, toute catégorie particulière de mines qui a fait l'objet d'une exclusion et les raisons de cette exclusion.

Article 3

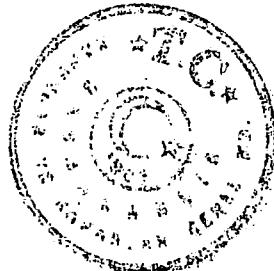
Le Membre devra, en tenant compte des conditions et de la pratique nationales, et après consultation avec les organisations les plus représentatives d'employeurs et de travailleurs intéressées, formuler et mettre en oeuvre une politique cohérente en matière de sécurité et de santé dans les mines et la revoir périodiquement, notamment en ce qui concerne les mesures donnant effet aux dispositions de la convention.

- 1. Les mesures visant à assurer l'application de la convention devront être prescrites par la législation nationale.
- 2. Lorsqu'il y a lieu, cette législation devra être complétée par:
 - (a) des normes techniques, des principes directeurs, des recueils de directives pratiques; ou
 - (b) par d'autres moyens de mise en oeuvre conformes à la pratique nationale, qui seront identifiés par l'autorité compétente.

Article 5

- 1. La législation nationale visée à l'article 4, paragraphe 1, devra désigner l'autorité appelée à surveiller et réglementer les divers aspects de la sécurité et de la santé dans les mines.
- 2. Cette législation devra prévoir:
 - (a) la surveillance de la sécurité et de la santé dans les mines;
 - (b) l'inspection des mines par des inspecteurs désignés à cet effet par l'autorité compétente;
 - (c) les procédures de notification et d'enquête dans les cas d'accidents mortels ou graves ainsi que de catastrophes minières et d'incidents dangereux tels que définis par ladite législation;
 - (d) l'établissement et la publication des statistiques sur les cas d'accidents, de maladies professionnelles et d'incidents dangereux tels que définis par ladite législation;
 - (e) le pouvoir de l'autorité compétente de suspendre ou de restreindre, pour des motifs de sécurité et de santé, les activités minières jusqu'à ce que les conditions à l'origine de la suspension ou de la restriction soient corrigées;
 - (f) la mise en place de procédures efficaces en vue de donner effet aux droits des travailleurs et de leurs représentants d'être consultés au sujet des questions et de participer aux mesures relatives à la sécurité et à la santé sur le lieu de travail.

- 3. Cette législation nationale devra prévoir que la fabrication, l'entreposage, le transport et l'utilisation d'explosifs et de détonateurs à la mine devront être effectués par des personnes compétentes et autorisées ou sous leur surveillance directe.
- 4. Cette législation devra établir:
 - (a) les prescriptions à suivre en matière de sauvetage dans les mines, de premiers soins ainsi que les services médicaux appropriés;
 - (b) l'obligation de fournir des appareils respiratoires de sauvetage individuel adéquats aux travailleurs dans les mines souterraines de charbon et, s'il y a lieu, dans d'autres mines souterraines ainsi que d'entretenir ces appareils;
 - (c) les mesures de protection à appliquer aux travaux miniers abandonnés en vue d'éliminer ou de réduire au minimum les risques pour la sécurité et la santé;
 - (d) les prescriptions visant à assurer, dans des conditions de sécurité satisfaisantes, le stockage, le transport et l'élimination des substances dangereuses utilisées dans les travaux miniers ainsi que les résidus produits à la mine;
 - (e) le cas échéant, l'obligation de fournir et maintenir dans un état d'hygiène satisfaisant un nombre suffisant d'équipements sanitaires et d'installations pour se laver, se changer et se nourrir.
- 5. Cette législation nationale devra prévoir que l'employeur responsable de la mine doit veiller à l'élaboration de plans appropriés des travaux miniers avant le début des opérations ainsi que lors de toute modification significative, et à la mise à jour périodique de ces plans qui devront être tenus à disposition sur le site de la mine.

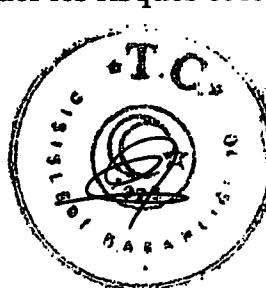
PARTIE III. MESURES DE PRÉVENTION ET DE PROTECTION DANS LA MINE

A. RESPONSABILITÉS DES EMPLOYEURS

Article 6

En prenant les mesures de prévention et de protection prévues par cette partie de la convention, l'employeur devra évaluer les risques et les traiter selon l'ordre de priorité suivant:

- (a) éliminer ces risques;

- (b) les contrôler à la source;
- (c) les réduire au minimum par divers moyens dont l'élaboration de méthodes de travail sûres;
- (d) dans la mesure où ces risques subsistent, prévoir l'utilisation d'équipements de protection individuelle,

eu égard à ce qui est raisonnable, praticable et réalisable, ainsi qu'à ce qui est considéré comme de bonne pratique et conforme à la diligence requise.

Article 7

L'employeur devra être tenu de prendre toutes les mesures nécessaires pour éliminer ou réduire au minimum les risques pour la sécurité et la santé que présentent les mines sous son autorité, et en particulier:

- (a) veiller à ce que la mine soit conçue, construite et pourvue d'un équipement électrique, mécanique et autre, y compris un système de communication, de manière que les conditions nécessaires à la sécurité de son exploitation ainsi qu'un milieu de travail salubre soient assurés;
- (b) veiller à ce que la mine soit mise en service, exploitée, entretenue et déclassée de façon telle que les travailleurs puissent exécuter les tâches qui leur sont assignées sans danger pour leur sécurité et leur santé ou celles d'autres personnes;
- (c) prendre des dispositions pour maintenir la stabilité du terrain dans les zones auxquelles les personnes ont accès à l'occasion de leur travail;
- (d) chaque fois que cela est réalisable, prévoir, à partir de tout lieu de travail souterrain, deux issues dont chacune débouche sur une voie séparée menant au jour;
- (e) assurer le contrôle, l'évaluation et l'inspection périodique du milieu de travail afin d'identifier les divers dangers auxquels les travailleurs peuvent être exposés et d'évaluer le degré de cette exposition;
- (f) assurer une ventilation adéquate de tous les travaux souterrains auxquels l'accès est autorisé;

[Handwritten signature]

- (g) pour les zones exposées à des risques particuliers, élaborer et appliquer un plan d'exploitation et des procédures de nature à garantir la sécurité du système de travail et la protection des travailleurs;
- (h) prendre des mesures et des précautions adaptées au type d'exploitation minière afin de prévenir, de détecter et de combattre le déclenchement et la propagation d'incendies et d'explosions;
- (i) faire en sorte que les activités soient arrêtées et les travailleurs évacués vers un lieu sûr, lorsque la sécurité et la santé des travailleurs sont gravement menacées.

Article 8

L'employeur devra, pour chaque mine, préparer un plan d'action d'urgence spécifique en vue de faire face aux catastrophes industrielles et naturelles raisonnablement prévisibles.

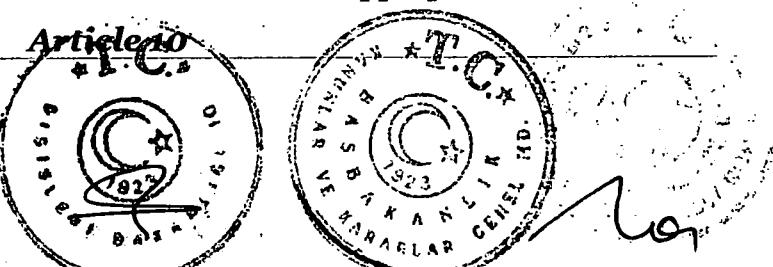
Article 9

Lorsque des travailleurs sont exposés à des dangers d'ordre physique, chimique ou biologique, l'employeur sera tenu de:

- (a) tenir les travailleurs informés, d'une manière intelligible, des dangers que présente leur travail, des risques qu'il comporte pour leur santé et des mesures de prévention et de protection applicables;
- (b) prendre des mesures appropriées afin d'éliminer ou de réduire au minimum les risques résultant de cette exposition;
- (c) lorsque la protection adéquate contre les risques d'accident ou d'atteinte à la santé, et notamment contre l'exposition à des conditions nuisibles, ne peut être assurée par d'autres moyens, fournir et entretenir, sans frais pour les travailleurs, des vêtements appropriés aux besoins ainsi que des équipements et autres dispositifs de protection définis par la législation nationale; et
- (d) assurer aux travailleurs qui ont souffert d'une lésion ou d'une maladie sur le lieu de travail les premiers soins, des moyens adéquats de transport à partir du lieu de travail ainsi que l'accès à des services médicaux appropriés.

Article 10

L'employeur devra veiller à ce que:

- (a) les travailleurs reçoivent, sans frais pour eux, une formation et un recyclage adéquats ainsi que des instructions intelligibles relatives à la sécurité et à la santé ainsi qu'aux tâches qui leur sont assignées;
- (b) conformément à la législation nationale, une surveillance et un contrôle adéquats soient exercés sur chaque équipe afin qu'en cas de travail posté l'exploitation de la mine se déroule dans des conditions de sécurité;
- (c) un système soit mis en place afin que puissent être connus avec précision, à tout moment, les noms de toutes les personnes qui se trouvent au fond ainsi que leur localisation probable;
- (d) tous les accidents et incidents dangereux, tels que définis par la législation nationale, fassent l'objet d'une enquête, et que des mesures appropriées soient prises pour y remédier; et
- (e) un rapport sur les accidents et incidents dangereux soit établi conformément à la législation nationale à l'intention de l'autorité compétente.

Article 11

L'employeur devra s'assurer qu'une surveillance médicale régulière portant sur les travailleurs exposés à des risques professionnels propres aux activités minières est exercée selon les principes généraux de la médecine du travail et conformément à la législation nationale.

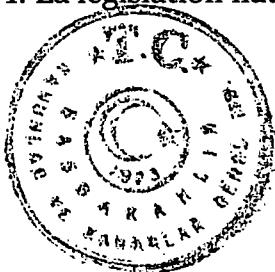
Article 12

Lorsque deux ou plusieurs employeurs se livrent à des activités dans la même mine, l'employeur responsable de la mine devra coordonner l'exécution de toutes les mesures relatives à la sécurité et à la santé des travailleurs et être tenu pour premier responsable de la sécurité des opérations sans que les employeurs individuels se trouvent exonérés de leur responsabilité propre en ce qui concerne la mise en oeuvre de toutes les mesures relatives à la sécurité et à la santé de leurs travailleurs.

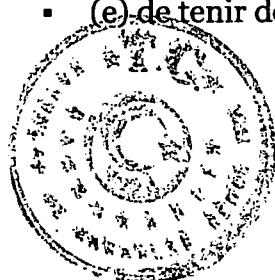
B. DROITS ET OBLIGATIONS DES TRAVAILLEURS ET DE LEURS DÉLÉGUÉS

Article 13

- 1. La législation nationale visée à l'article 4 devra reconnaître aux travailleurs le droit:

- (a) de signaler les accidents, les incidents dangereux et les dangers à l'employeur et à l'autorité compétente;
 - (b) de demander et obtenir que des inspections et des enquêtes soient menées par l'employeur et l'autorité compétente lorsqu'il existe un motif de préoccupation touchant à la sécurité et la santé; et
 - (c) de connaître les dangers au lieu de travail susceptibles de nuire à leur sécurité ou à leur santé et d'en être informés;
 - (d) d'obtenir les informations en possession de l'employeur ou de l'autorité compétente relatives à leur sécurité ou à leur santé;
 - (e) de s'écartier de tout endroit dans la mine lorsqu'il y a des motifs raisonnables de penser qu'il existe une situation présentant un danger sérieux pour leur sécurité ou leur santé; et
 - (f) de choisir collectivement des délégués à la sécurité et à la santé.
- 2. Les délégués des travailleurs à la sécurité et à la santé visés au paragraphe 1 f) ci-dessus devront se voir reconnaître, conformément à la législation nationale, le droit:
- (a) de représenter les travailleurs pour tout ce qui touche à la sécurité et à la santé sur le lieu de travail, y compris selon le cas d'exercer les droits mentionnés au paragraphe 1 ci-dessus;
 - (b) de:
 - (i) participer aux inspections et aux enquêtes qui sont menées par l'employeur et par l'autorité compétente sur le lieu de travail;
 - (ii) procéder à une surveillance et à des enquêtes relatives à la sécurité et la santé;
 - (c) de faire appel à des conseillers et à des experts indépendants;
 - (d) de tenir en temps opportun des consultations avec l'employeur au sujet des questions relatives à la sécurité et à la santé, y compris les politiques et procédures en la matière;
 - (e) de tenir des consultations avec l'autorité compétente; et

- (f) de recevoir notification des accidents ainsi que des incidents dangereux, intéressant le secteur pour lequel ils ont été sélectionnés.
- 3. Les procédures relatives à l'exercice des droits visés aux paragraphes 1 et 2 ci-dessus seront précisées:
 - (a) par la législation nationale, ainsi que
 - (b) par le biais des consultations entre les employeurs et les travailleurs et leurs représentants.
- 4. La législation nationale devra faire en sorte que les droits visés aux paragraphes 1 et 2 ci-dessus puissent être exercés sans discrimination ni représailles.

Article 14

La législation nationale devra prévoir que, suivant leur formation, les travailleurs soient soumis à l'obligation:

- (a) de se conformer aux mesures prescrites en matière de sécurité et de santé;
- (b) de prendre raisonnablement soin de leur propre sécurité et de leur propre santé ainsi que de celles d'autres personnes susceptibles d'être affectées par leurs actes ou leurs omissions au travail, y compris en utilisant correctement les moyens, vêtements de protection et équipements mis à leur disposition à cet effet et veillant à en prendre soin;
- (c) de signaler immédiatement à leur supérieur direct toute situation pouvant à leur avis présenter un risque pour leur sécurité ou leur santé ou celles d'autres personnes et à laquelle ils ne sont pas eux-mêmes en mesure de faire face convenablement;
- (d) de coopérer avec l'employeur afin de faire en sorte que les obligations et responsabilités qui sont à la charge de ce dernier en vertu de la convention soient respectées.

C. COOPÉRATION

Article 15

Des mesures devront être prises, conformément à la législation nationale, pour encourager la coopération entre les employeurs et les travailleurs et leurs représentants en vue de promouvoir la sécurité et la santé dans les mines.

PARTIE IV. APPLICATION

Article 16

Le Membre devra:

- (a) adopter toutes les mesures nécessaires, y compris les sanctions et les mesures correctives appropriées, afin d'assurer l'application effective des dispositions de la convention; et
- (b) mettre en place des services d'inspection appropriés afin de contrôler l'application des mesures à prendre conformément à la convention, et doter ces services des ressources nécessaires pour l'accomplissement de leurs tâches.

PARTIE V. DISPOSITIONS FINALES

Article 17

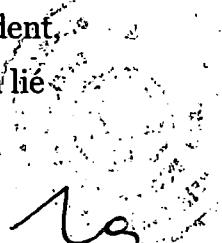
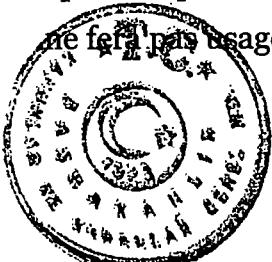
Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 18

- 1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général du Bureau international du Travail.
- 2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.
- 3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 19

- 1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.
- 2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié

pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 20

- 1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.
- 2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 21

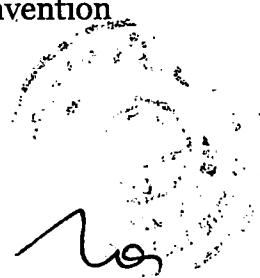
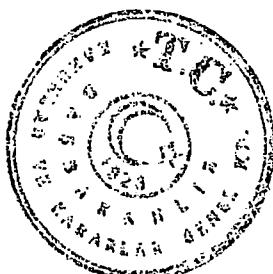
Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 22

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 23

- 1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:
 - (a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 19 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur.

- (b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.
- 2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 24

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

